374L0329

12.7.74 Ἐπίσημη Ἐφημερίδα τῶν Εὐρωπαϊκῶν Κοινοτήτων Ἀριθ. N 189/1

ΟΔΗΓΙΑ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

τῆς 18ης Ἰουνίου 1974

περί προσεγγίσεως τῶν νομοθεσιῶν τῶν Κρατῶν μελῶν σχετικά μέ τούς γαλακτωματοποιητές, σταθεροποιητές, τά πυκνωτικά καί πηκτικά μέσα πού ἐπιτρέπεται νά χρησμοποιηθοῦν στά τρόφιμα

(74/329/ΕΟΚ)

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Ἔχοντας ὑπόψη:

τή συνθήκη περί ἱδρύσεως τῆς Εὐρωπαϊκῆς Οἰκονομικῆς Κοινότητος καί ἰδίως τό ἄρθρο 100 καί τό ἄρθρο 227 παράγραφος 2,

τήν πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς,

τή γνώμη τῆς Συνελεύσεως(1),

τή γνώμη τῆς Οἰκονομικῆς καί Κοινωνικῆς Ἐπιτροπῆς(2),

Ἐκτιμώντας:

ὅτι οἱ διαφορές μεταξύ τῶν ἐθνικῶν νομοθεσιῶν σχετικά μέ τούς γαλακτωματοποιητές, σταθεροποιητές, τά πυκνωτικά καί πηκτικά μέσα ἐμποδίζουν τήν ἐλεύθερη κυκλοφορία τῶν τροφίμων, δύνανται νά δημιουργήσουν συνθῆκες ἄνισου ἀνταγωνισμοῦ καί συνεπῶς νά ἔχουν ἄμεση ἐπίπτωση στή δημιουργία ἤ τή λειτουργία τῆς κοινῆς ἀγορᾶς·

ὅτι ἡ προσέγγιση τῶν νομοθεσιῶν αὐτῶν εἶναι ἀναγκαία γιά τήν ἐλεύθερη κυκλοφορία τῶν τροφίμων·

ὅτι σέ κάθε νομοθεσία σχετική μέ τούς γαλακτωματοποιητές, σταθεροποιητές, τά πυκνωτικά καί πηκτικά μέσα πού ἐπιτρέπεται νά χρησιμοποιοῦνται στά τρόφιμα, πρέπει κατά πρῶτο λόγο νά λαμβάνεται ὑπόψη ἡ ἀνάγκη προστασίας τῆς δημόσιας ὑγείας καί κατά δεύτερο λόγο ἡ ἀνάγκη προστασίας τῶν καταναλωτῶν ἀπό τίς καταστρατηγήσεις, καθώς καί οἱ οἰκονομικές καί τεχνολογικές ἀναγκαιότητες μέσα στά ὅρια πού ἐπιβάλλει ἡ προστασία τῆς ὑγείας·

ὅτι ἡ προσέγγιση αὐτή προϋποθέτει σέ πρῶτο στάδιο τήν κατάρτιση ἐνιαίου καταλόγου τῶν γαλακτωματοποιητῶν, σταθεροποιητῶν, πυκνωτικῶν καί πηκτικῶν μέσων τά ὁποῖα, αὐτά μόνο, μποροῦν νά ἐπιτρέπονται ἀπό τά Κράτη μέλη γιά τήν ἐπεξεργασία τῶν τροφίμων, καθώς καί τόν καθορισμό γενικῶν κριτηρίων καθαρότητας, στά ὁποῖα πρέπει νά ἀνταποκρίνονται οἱ παραπάνω οὐσίες·

ὅτι σέ ὅ,τι ἀφορᾶ εἰδικώτερα τίς οὐσίες Ε 408, Ε 450 c, Ε 460, Ε 475, Ε 480, Ε 481 καί Ε 482, ἡ πρόοδος τῶν μελετῶν μπορεῖ νά ὁδηγήσει σέ νέα δεδομένα καί ὅτι ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐπανεξέταση τῶν οὐσιῶν αὐτῶν θά μποροῦσε νά ἀποδειχθεῖ ἀναγκαία σέ ὁρισμένη προθεσμία·

ὅτι σέ δεύτερο στάδιο, τό Συμβούλιο θά πρέπει νά ἀποφασίσει γιά τίς προϋποθέσεις χρησιμοποιήσεως καθεμιᾶς ἀπό τίς οὐσίες αὐτές·

ὅτι γιά νά ληφθοῦν ὑπόψη οἱ οἰκονομικές καί τεχνολογικές ἀναγκαιότητες σέ ὁρισμένα Κράτη μέλη, πρέπει νά προβλέπεται προθεσμία, κατά τή διάρκεια τῆς ὁποίας τά Κράτη μέλη αὐτά δύνανται νά ἐπιτρέπουν τή χρήση ὁρισμένων οὐσιῶν στά τρόφιμα·

ὅτι σέ κάθε περίπτωση πού τό Συμβούλιο παρέχει ἁρμοδιότητες στήν Ἐπιτροπή γιά τήν ἐφαρμογή τῶν κανόνων πού ἔχουν θεσπισθεῖ στόν τομέα τῶν τροφίμων, πρέπει νά προβλέπεται διαδικασία πού νά καθιερώνει στενή συνεργασία μεταξύ τῶν Κρατῶν μελῶν καί τῆς Ἐπιτροπῆς στά πλαίσια τῆς Μόνιμης Ἐπιτροπῆς Τροφίμων πού συστήθηκε μέ τήν ἀπόφαση ἀριθ. 69/414/ΕΟΚ τοῦ Συμβουλίου τῆς 13ης Νοεμβρίου 1969(3)·

ὅτι ἡ παρούσα ὁδηγία δέν προδικάζει τήν ἐνδεχόμενη χρήση τῶν οὐσιῶν, στίς ὁποῖες ἀναφέρεται, γιά σκοπούς ἄλλους ἀπό ἐκείνους πού καθορίζονται στό ἄρθρο 1 καί ἰδίως σάν προϊόντα αὐξητικά πού χρησιμοποιοῦνται σέ μεγάλες δόσεις σέ ὁρισμένα τρόφιμα μέ χαμηλό ἀριθμό ἀποδιδομένων θερμίδων,

(1) ΕΕ ἀριθ. Α 139 τῆς 28.10.1969, σ. 45.
(2) ΕΕ ἀριθ. Α 144 τῆς 8.11.1969, σ. 8.
(3) ΕΕ ἀριθ. N 291 τῆς 19.11.1969, σ. 9.

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Ἄρθρο 1

Κατά τήν ἔννοια τῆς παρούσας ὁδηγίας νοοῦνται ὡς:

— γαλακτωματοποιητές καί σταθεροποιητές, οἱ οὐσίες ἐκεῖνες πού, ὅταν προστίθενται σέ ἕνα τρόφιμο, ἐπιτρέπουν τήν πραγματοποίηση ἤ διατήρηση τῆς ὁμοιόμορφης διασπορᾶς δύο ἤ περισσοτέρων φάσεων πού δέν ἀναμιγνύονται μεταξύ τους·

— πυκνωτικά μέσα, οἱ οὐσίες πού, ὅταν προστίθενται σέ ἕνα τρόφιμο, τοῦ αὐξάνουν τό ἰξῶδες·

— πηκτικά μέσα, οἱ οὐσίες πού, ὅταν προστίθενται σέ ἕνα τρόφιμο, τοῦ δίνουν ζελατινώδη ὑφή.

Ἄρθρο 2

1. Γιά τήν ἐπεξεργασία τῶν τροφίμων μέ γαλακτωματοποιητές, σταθεροποιητές, πυκνωτικά καί πηκτικά μέσα, τά Κράτη μέλη ἐπιτρέπουν μόνο τή χρησιμοποίηση ἐκείνων πού ἀπαριθμοῦνται στό παράρτημα I καί μόνον ὑπό τούς ὅρους πού ἐνδεχομένως καθορίζονται σέ αὐτό.

2. Ἐν τούτοις, ὅσον ἀφορᾶ τίς οὐσίες πού ἀναφέρονται στό παράρτημα I μέ τούς ἀριθμούς E 408, E 450 c, E 460, E 475, E 480, E 481 καί E 482, τό Συμβούλιο, κατά τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 100 τῆς συνθήκης, δύναται νά ἀποφασίσει πρίν ἀπό τή λήξη προθεσμίας 5 ἐτῶν ἀπό τήν κοινοποίηση τῆς παρούσας ὁδηγίας καί μετά ἀπό ἔρευνα τῆς Ἐπιτροπῆς, τή διαγραφή τους ἀπό τό ἐν λόγω παράρτημα ἤ κάθε ἄλλη τροποποίηση τοῦ καθεστῶτος πού τίς διέπει.

Ἄρθρο 3

1. Κατά παρέκκλιση ἀπό τό ἄρθρο 2 παράγραφος 1 καί γιά χρονικό διάστημα πέντε ἐτῶν ἀπό τήν κοινοποίηση τῆς παρούσας ὁδηγίας, τά Κράτη μέλη δύνανται νά ἐπιτρέπουν τή χρησιμοποίηση στά τρόφιμα τῶν οὐσιῶν πού ἀπαριθμοῦνται στό παράρτημα II.

2. Ἄν ἕνα Κράτος μέλος κάνει χρήση τῆς εὐχέρειας πού προβλέπεται στήν παράγραφο 1 μέ ἄλλο τρόπο ἐκτός ἀπό τή διατήρηση τῆς νομοθεσίας τους, ὅπως ἰσχύει αὐτή κατά τό χρόνο τῆς κοινοποιήσεως τῆς παρούσας ὁδηγίας, ἐνημερώνει ἀμέσως τά ἄλλα Κράτη μέλη καί τήν Ἐπιτροπή γιά τά μέτρα πού ἔλαβε καί παρέχει τά στοιχεῖα πού κατά τήν κρίση του δικαιολογοῦν τά μέτρα αὐτά.

3. Πρίν ἀπό τήν πάροδο τοῦ χρονικοῦ διαστήματος πού προβλέπεται στήν παράγραφο 1, τό Συμβούλιο δύναται, κατά τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 100 τῆς συνθήκης, νά περιλάβει στό παράρτημα I τίς οὐσίες, γιά τίς ὁποῖες γίνεται λόγος στήν παράγραφο 1.

Στήν περίπτωση τῆς παραγράφου 2, τό Συμβούλιο δύναται νά θεσπίσει κάθε ἄλλο πρόσφορο μέτρο κατά τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 100 τῆς συνθήκης.

Ἄρθρο 4

Τό Συμβούλιο, κατά τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 100 τῆς συνθήκης, προσδιορίζει τό ταχύτερο δυνατό, τά τρόφιμα, στά ὁποῖα δύνανται νά προστεθοῦν οἱ οὐσίες πού ἀπαριθμοῦνται στό παράρτημα I καί τίς προϋποθέσεις τῆς προσθήκης αὐτῆς.

Ἄρθρο 5

1. Ἄν ἡ χρησιμοποίηση στά τρόφιμα μιᾶς ἀπό τίς οὐσίες πού ἀπαριθμοῦνται στό παράρτημα I ἤ ἡ περιεκτικότητά της σέ ἕνα ἤ περισσότερα ἀπό τά στοιχεῖα πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 6, εἶναι δυνατό νά θέσει σέ κίνδυνο τήν ἀνθρώπινη ὑγεία, ἕνα Κράτος μέλος μπορεῖ, γιά χρονικό διάστημα τό πολύ ἑνός ἔτους νά ἀναστείλει τήν ἄδεια χρησιμοποιήσεως τῆς οὐσίας αὐτῆς ἤ νά μειώσει τή μέγιστη ἐπιτρεπόμενη περιεκτικότητα γιά ἕνα ἤ περισσότερα ἀπό τά στοιχεῖα περί τῶν ὁποίων πρόκειται. Ἐνημερώνει ἀμέσως περί αὐτοῦ τήν Ἐπιτροπή, ἡ ὁποία προβαίνει σέ διαβουλεύσεις μέ τά Κράτη μέλη.

2. Μετά ἀπό πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς τό Συμβούλιο ὁμόφωνα ἀποφασίζει ἀμελλητί, ἄν πρέπει νά τροποποιηθεῖ ὁ κατάλογος τοῦ παραρτήματος I καί ἄν χρειστεῖ, προβαίνει μέ ἔκδοση ὁδηγίας στίς ἀναγκαῖες τροποποιήσεις. Ἐν ἀνάγκη, μετά ἀπό πρόταση τῆς Ἐπιτροπῆς τό Συμβούλιο, μέ εἰδική πλειοψηφία, μπορεῖ ἐπίσης νά παρατείνει τό πολύ γιά ἕνα ἔτος τό χρονικό διάστημα πού προβλέπεται στήν παράγραφο 1.

Ἄρθρο 6

1. Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε ἀναγκαῖο μέτρο, ὥστε οἱ οὐσίες πού ἀπαριθμοῦνται στό παράρτημα I καί προορίζονται νά χρησιμοποιηθοῦν στά τρόφιμα νά ἀνταποκρίνονται:

α) στά ἀκόλουθα γενικά κριτήρια καθαρότητας:

— νά μήν περιέχουν ἐπικίνδυνες ἀπό τοξικολογική ἄποψη ποσότητες ὁποιωνδήποτε στοιχείων καί εἰδικώτερα βαρέων μετάλλων·

— νά μήν περιέχουν ἀρσενικό περισσότερο ἀπό 3 mg/kg οὔτε μόλυβδο περισσότερο ἀπό 10 mg/kg·

— νά μήν περιέχουν, ἐκτός ἀπό παρεκκλίσεις πού προκύπτουν ἀπό τήν καθιέρωση τῶν εἰδικῶν κριτηρίων καθαρότητας πού προβλέπονται ὑπό θ), χαλκό καί ψευδάργυρο, συνολικά, περισσότερο απο 50 mg/kg, από τα οποία όμως ή περιεκτικότητα σέ ψευδάργυρο νά μήν εἶναι μεγαλύτερη ἀπό 25 mg/kg· ἐν τούτοις, τό ὅριο πού καθορίζεται γιά τό χαλκό δέν ἰσχύει γιά τίς πηκτίνες·

θ) στά εἰδικά κριτήρια καθαρότητας πού καθιερώνονται σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 7 παράγραφος 1· τά κριτηρια αυτα θά περιλαμβάνουν ἐπίσης τή μεγίστη περιεκτικότητα τῶν πηκτινῶν σέ χαλκό.

2. Τά Κράτη μέλη μεριμνοῦν ἐπίσης, ὥστε οἱ οὐσίες τοῦ παραρτήματος I μέ τούς ἀριθμούς E 471, E 472 θ), E 473, E 474, E 475 καί E 477 νά μήν περιέχουν ἐπί πλέον περισσότερο ἀπό 6% ἀπό τίς οὐσίες πού ἀναφέρονται στό παράρτημα I μέ τόν ἀριθμό E 470 ὑπολογισμένες σέ ἐλαϊκό νάτριο.

Ἄρθρο 7

1. Τό Συμβούλιο, ὁμόφωνα προτάσει τῆς Ἐπιτροπῆς, θεσπίζει μέ ἔκδοση ὁδηγίας, τά εἰδικά κριτήρια καθαρότητας γιά τίς οὐσίες πού ἀπαριθμοῦνται στό παράρτημα I.

2. Κατά τή διαδικασία πού προβλέπεται στό ἄρθρο 10 προσδιορίζονται:

— οἱ μέθοδοι ἀναλύσεως οἱ ἀναγκαῖες γιά τόν ἔλεγχο τῶν γενικῶν καί εἰδικῶν κριτηρίων καθαρότητας πού ἀναφέρονται στό ἄρθρο 6 παράγραφος 1, καθώς καί τῆς περιεκτικότητας πού ὁρίζεται στό ἄρθρο 6 παράγραφος 2,

— ὅτι οἱ τρόποι δειγματοληψίας καί οἱ μέθοδοι ἀναλύσεως γιά τήν ἀναζήτηση καί τήν πιστοποίηση τῶν γαλακτωματοποιητῶν, σταθεροποιητῶν, πυκνωτικῶν καί πηκτικῶν μέσων μέσα καί πάνω στά τρόφιμα.

Ἄρθρο 8

1. Τά Κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε χρήσιμο μέτρο, ὥστε οἱ οὐσίες πού ἀπαριθμοῦνται στό παράρτημα I καί προορίζονται νά χρησιμοποιηθοῦν στά τρόφιμα γιά τούς σκοπούς πού διατυπώνονται στό ἄρθρο 1 νά μποροῦν νά διατίθενται στό ἐμπόριο μόνο, ἄν ἡ συσκευασία ἤ οἱ περιέκτες τους φέρουν τίς ἀκόλουθες ἐνδείξεις:

α) τό ὄνομα καί τή διεύθυνση τοῦ παρασκευαστῆ ἤ πωλητῆ ὑπεύθυνου κατά τήν ἔννοια τῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους μέλους, ὅπου εἶναι ἐγκατεστημένος· ὁ εἰσαγωγέας προϊόντος ἀπό τρίτη χώρα ἐξομοιώνεται μέ τόν παρασκευαστή·

θ) τόν ἀριθμό καί τήν ὀνομασία τῶν οὐσιῶν, ὅπως ἀναφέρονται στό παράρτημα I

γ) τή μνεία «γιά τρόφιμα (περιορισμένη χρήση)»·

δ) σέ περίπτωση μιγμάτων οὐσιῶν πού ἀπαριθμοῦνται στό παράρτημα I εἴτε μεταξύ τους εἴτε μέ ἄλλα πρόσθετα, τά πρόσθετα αὐτά ἐνδεχομένως μέ τίς οὐσίες, στίς ὁποῖες ἐπιτρέπεται νά διαλύονται ἤ μέ τίς ὁποῖες ἐπιτρέπεται νά ἀραιώνονται:

— τήν ὀνομασία καθενός ἀπό τά συστατικά ἤ, κατά περίπτωση, τόν ἀριθμό τους, ὅπως ἀναφέρονται στό παράρτημα I·

— σέ περίπτωση μίγματος μέ ἄλλα πρόσθετα, τό ἐπί τοῖς ἑκατό ποσοστό αὐτῶν, ἐφ' ὅσον ἡ ὑποχρέωση αὐτή προβλέπεται ἀπό τίς διατάξεις τίς σχετικές μέ τίς κατηγορίες αὐτές τῶν προσθέτων.

2. Στην περίπτωση τῶν μιγμάτων τῆς παραγράφου 1 ὑπό δ), τά Κράτη μέλη μποροῦν ἐπί πλέον νά καταστήσουν ὑποχρεωτική τήν ἔνδειξη τῆς ἑκατοστιαίας ἀναλογίας γιά ἐκεῖνες ἀπό τίς οὐσίες τοῦ παραρτήματος I, γιά τίς ὁποῖες ἡ ἐθνική νομοθεσία προβλέπει ποσοτικό περιορισμό γιά τά τρόφιμα, ἐκτός ἄν τό ἴδιο ὅριο ἰσχύει τόσο γιά καθένα ἀπό τά συστατικά τοῦ μίγματος, ὅσο καί γιά τό σύνολό τους.

Τά Κράτη μέλη ἐνημερώνουν τά λοιπά Κράτη μέλη καί τήν Ἐπιτροπή γιά τά μέτρα πού ἔλαβαν σύμφωνα μέ τό προηγούμενο ἐδάφιο.

3. Μέ τή θέσπιση τῶν διατάξεων πού προβλέπονται στό ἄρθρο 4, τό Συμβούλιο θεσπίζει ἐπίσης τούς κανόνες πού θά ἐφαρμόζονται μεταγενέστερα στήν Κοινότητα σέ ὅ,τι ἀφορᾶ τήν ἐπισήμανση τή σχετική μέ τή σύσταση τῶν μιγμάτων πού προβλέπονται στήν παράγραφο 1 ὑπό δ).

4. Τά Κράτη μέλη δέν μποροῦν νά ἀπαγορεύσουν τήν εἰσαγωγή στό ἔδαφός τους καί τή διάθεση στό ἐμπόριο τῶν οὐσιῶν πού ἀπαριθμοῦνται στό παράρτημα I, γιά τό μόνο λόγο ὅτι θεωροῦν τήν ἐπισήμανση ἀνεπαρκή, ἄν οἱ ἐνδείξεις πού προβλέπονται στήν παράγραφο 1 ἀναγράφονται στή συσκευασία ἤ στούς περιέκτες καί ἄν αὐτές πού προβλέπονται στήν παράγραφο 1 ὑπό θ) καί γ) ἔχουν διατυπωθεῖ σέ μία τουλάχιστον ἐπίσημη γλῶσσα τῆς Κοινότητας. Ἐν τούτοις, κάθε Κράτος μέλος παραλήπτης δύναται νά ἀπαιτεῖ νά διατυπώνονται οἱ τελευταῖες αὐτές ἐνδείξεις στήν ἤ στίς ἐπίσημες γλῶσσες του.

Ἄρθρο 9

Τό ἄρθρο 2 δέν ἰσχύει γιά:

α) τά τρόφιμα πού ἔχουν ἰδιότητες γαλακτωματοποιητῶν, σταθεροποιητῶν, πυκνωτικῶν ἤ πηκτικῶν μέσων, ὅπως π.χ. τά αὐγά, τό ἀλεύρι, καί τά ἄμυλα·

β) τούς γαλακτωματοποιητές πού χρησιμοποιοῦνται στά προϊόντα διαχωρισμοῦ·

γ) τά ὀξέα, τίς βάσεις καί τά ἅλατα πού, ὅταν προστίθενται σέ τρόφιμο κατά τή διάρκεια τῆς παρασκευῆς τους γιά νά τροποποιήσουν ἤ σταθεροποιήσουν τό pH·

δ) τόν ὀρρό τοῦ αἵματος, τά τροποποιημένα ἄμυλα, τή θρώσιμη ζελατίνη, καθώς καί τίς διαλυτοποιημένες θρώσιμες πρωτεῖνες καί τά ἅλατά τους.

Ἄρθρο 10

1. Στήν περίπτωση πού γίνεται προσφυγή στή διαδικασία πού καθορίζεται στό παρόν ἄρθρο, ἡ Μόνιμη Ἐπιτροπή Τροφίμων, ἡ ὁποία καλεῖται στό ἑξῆς ἡ «ἐπιτροπή», συγκαλεῖται ἀπό τόν πρόεδρό της εἴτε μέ δική του πρωτοβουλία εἴτε μετά ἀπό αἴτηση τοῦ ἀντιπροσώπου Κράτους μέλους.

2. Ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐπιτροπῆς ὑποβάλλει στήν ἐπιτροπή σχέδιο μέτρων πού πρέπει νά ληφθοῦν. Ἡ ἐπιτροπή διατυπώνει τή γνώμη της πάνω στό σχέδιο αὐτό μέσα σέ προθεσμία, τήν ὁποία ὁ πρόεδρος δύναται νά ὁρίσει σέ συνάρτηση μέ τό ἐπεῖγον τοῦ κρινομένου θέματος. Ἀποφαίνεται μέ πλειοψηφία σαράντα ἑνός ψήφων, ἐνῶ οἱ ψῆφοι τῶν Κρατῶν μελῶν σταθμίζονται σύμφωνα μέ τό ἄρθρο 148 παράγραφος 2 τῆς συνθήκης. Ὁ πρόεδρος δέν ψηφίζει.

3. α) Ἡ Ἐπιτροπή θεσπίζει τά σχεδιαζόμενα μέτρα, ἄν αὐτά εἶναι σύμφωνα μέ τή γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς.

β) Ἄν τά σχεδιαζόμενα μέτρα δέν εἶναι σύμφωνα μέ τή γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς ἤ ἄν δέν ἔχει διατυπωθεῖ γνώμη, ἡ Ἐπιτροπή ὑποβάλλει χωρίς καθυστέρηση στό Συμβούλιο πρόταση σχετική μέ τά πρός θέσπιση μέτρα. Τό Συμβούλιο ἀποφασίζει μέ εἰδική πλειοψηφία.

γ) Ἄν κατά τή λήξη προθεσμίας τριῶν μηνῶν ἀπό τή σύγκληση τοῦ Συμβουλίου, αὐτό δέν ἔχει ἀποφασίσει, τά προτεινόμενα μέτρα θεσπίζονται ἀπό τήν Ἐπιτροπή.

Ἄρθρο 11

Τό ἄρθρο 10 ἐφαρμόζεται γιά περίοδο δεκαοκτώ μηνῶν ἀπό τήν ἡμερομηνία, κατά τήν ὁποίαν ἡ ἐπιτροπή συνεκλήθη γιά πρώτη φορά κατ' ἐφαρμογή τοῦ ἄρθρου 10 παράγραφος 1.

Ἄρθρο 12

1. Ἡ παρούσα ὁδηγία ἐφαρμόζεται ἐπίσης στούς γαλακτωματοποιητές, σταθεροποιητές, τά πυκνωτικά καί πηκτικά μέσα πού προορίζονται νά χρησιμοποιηθοῦν στά τρόφιμα, καθώς καί στά τρόφιμα πού εἰσάγονται στήν Κοινότητα.

2. Ἡ παρούσα ὁδηγία δέν ἐφαρμόζεται οὔτε στούς γαλακτωματοποιητές, σταθεροποιητές, τά πυκνωτικά καί πηκτικά μέσα, οὔτε καί στά τρόφιμα πού προορίζονται νά ἐξαχθοῦν ἔξω ἀπό τήν Κοινότητα.

Ἄρθρο 13

Μέσα σέ ἕνα ἔτος ἀπό τήν κοινοποίηση τῆς παρούσας ὁδηγίας τά Κράτη μέλη τροποποιοῦν τή νομοθεσία τους σύμφωνα μέ τίς παραπάνω διατάξεις καί ἐνημερώνουν ἀμέσως περί αὐτοῦ τήν Ἐπιτροπή. Ἡ οὕτω τροποποιημένη νομοθεσία ἐφαρμόζεται δύο ἔτη μετά τήν κοινοποίηση τῆς ὁδηγίας.

Ἄρθρο 14

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἐφαρμόζεται ἐπίσης στά ὑπερπόντια γαλλικά διαμερίσματα.

Ἄρθρο 15

Ἡ παρούσα ὁδηγία ἀπευθύνεται στά Κράτη μέλη.

Ἔγινε στό Λουξεμβοῦργο, στίς 18 Ἰουνίου 1974.

Γιά τό Συμβούλιο

Ὁ Πρόεδρος

J. ERTL

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Γαλακτωματοποιητές, σταθεροποιητές, πυκνωτικά καί πηκτικά μέσα πού ἐπιτρέπεται νά χρησιμοποιοῦνται στά τρόφιμα

Ἀρίθμηση ΕΟΚ	Ὀνομασία	Ὅροι χρήσεως
Ε 322	Λεκιθίνες	
Ε 339	Ὀρθοφωσφορικά ἅλατα νατρίου (ἅλατα νατρίου τοῦ ὀρθοφωσφορικοῦ ὀξέος)	
Ε 340	Ὀρθοφωσφορικά ἅλατα καλίου (ἅλατα καλίου τοῦ ὀρθοφωσφορικοῦ ὀξέος)	
Ε 341	Ὀρθοφωσφορικά ἅλατα ἀσβεστίου (ἅλατα ἀσβεστίου τοῦ ὀρθοφωσφορικοῦ ὀξέος)	
Ε 400	Ἀλγινικό ὀξύ	
Ε 401	Ἀλγινικό νάτριο	
Ε 402	Ἀλγινικό κάλιο	
Ε 403	Ἀλγινικό ἀμμώνιο	
Ε 404	Ἀλγινικό ἀσβέστιο	
Ε 405	Ἀλγινικός ἐστέρας τῆς προπυλενογλυκόλης (ἀλγινικός ἐστέρας τῆς 1,2 προπανοδιόλης)	
Ε 406	Ἄγαρ-ἄγαρ	
Ε 407	Καραγενάνες	
Ε 408	Φουρσελεράν ἤ Φουρσελαράν	
Ε 410	Ἀλεύρι σπερμάτων χαρουπιοῦ	
Ε 411	Ἀλεύρι σπερμάτων (ὀξυφοίνικα) ταμαρίνδου	
Ε 412	Ἀλεύρι σπερμάτων γκουάρ, κόμμι γκουάρ	
Ε 413	Τραγακάνθιο κόμμι	
Ε 414	Ἀραβικό κόμμι	
Ε 420	Σορβίτης	
Ε 412	Μαννίτης	
Ε 422	Γλυκερίνη	
Ε 440	Πηκτίνες	
Ε 450	Πολυφωσφορικά ἅλατα νατρίου καί καλίου α) διφωσφορικά β) τριφωσφορικά γ) πολυφωσφορικά γραμμικά (πού δέν περιλαμβάνουν περισσότερα τοῦ 8% ἀπό τά κυκλικά)	
Ε 460	Μικροκρυσταλλική κυτταρίνη	
Ε 461	Μεθυλοκυτταρίνη	
Ε 462	Αἰθυλοκυτταρίνη	
Ε 463	Ὑδροξυλοκυτταρίνη	
Ε 464	Ὑδροξυπροπυλομεθυλοκυτταρίνη	
Ε 465	Μεθυλοαιθυλοκυτταρίνη	
Ε 466	Καρβοξυμεθυλοκυτταρίνη	

Ἀρίθμηση ΕΟΚ	Ὀνομασία	Ὅροι χρήσεως
Ε 470	Ἅλατα νατρίου, καλίου καί ἀσβεστίου τῶν θρωσίμων λιπαρῶν ὀξέων, μόνα τους ἤ σέ μίγμα, πού λαμβάνονται εἴτε ἀπό θρώσιμες λιπαρές ὕλες εἴτε ἀπό θρώσιμα ἀποσταγμένα λιπαρά ὀξέα	Ἀποκλειστικά γιά τήν παρασκευή φρυγανιῶν τοῦ «ὁλλανδικοῦ» τύπου σέ ἀνώτατο ὅριο 1,5% πού ὑπολογίζεται πάνω στό ἀλεύρι πού ἔχει χρησιμοποιηθεῖ
Ε 471	Μονο- καί διγλυκερίδια θρωσίμων λιπαρῶν ὀξέων	
Ε 472	Ἐστέρες: α) ὀξικός β) γαλακτικός γ) κιτρικός δ) τρυγικός ε) μονο-ἀκετυλο-τρυγικός καί διακετυλο-τρυγικός τῶν μονο- καί διγλυκεριδίων τῶν θρωσίμων λιπαρῶν ὀξέων	
Ε 473	Σακχαροεστέρες, ἐστέρες τῆς σακχαρόζης μέ θρώσιμα λιπαρά ὀξέα	Οἱ οὐσίες αὐτές δέν μποροῦν νά χρησιμοποιηθοῦν στά ψωμιά παρά μόνον, ἄν ἡ χρήση τους ἐπιτρέπεται ἀπό τήν ἐθνική νομοθεσία
Ε 474	Σακχαρογλυκερίδια, μίγμα ἐστέρων τῆς σακχαρόζης μέ μονο- καί διγλυκερίδια τῶν θρωσίμων λιπαρῶν ὀξέων	
Ε 475	Πολυγλυκερικοί ἐστέρες τῶν μή πολυμερισμένων θρωσίμων λιπαρῶν ὀξέων	
Ε 477	Μονοεστέρες τῆς προπυλενογλυκόλης (1,2 προπανοδιόλη), μέ λιπαρά ὀξέα, μόνοι ἤ σέ μίγμα μέ διεστέρες	Οἱ οὐσίες αὐτές μποροῦν νά χρησιμοποιηθοῦν στά ψωμιά μόνον ἄν ἡ χρήση αὐτή ἐπιτρέπεται ἀπό τήν ἐθνική νομοθεσία
Ε 480	2-στεατυλο-γαλακτυλικό ὀξύ	
Ε 481	Ἅλας νατρίου τοῦ 2-στεατυλο-γαλακτυλικοῦ ὀξέος	
Ε 482	Ἅλας ἀσβεστίου τοῦ 2-στεατυλο-γαλακτυλικοῦ ὀξέος	
Ε 483	Τρυγικός ἐστέρας τῆς στεατικῆς ἀλκοόλης	

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ II

'Ονομασία

Karaya gum (synonym: sterculia gum)

Partial polyglycerol esters of polycondensed fatty acids of castor oil

Sorbitan monopalmitate

Sorbitan monostearate

Sorbitan tristearate

Polyxyethylene (20) sorbitan monolaurate (synonym: polysorbate 20)

Polyxyethylene (20) sorbitan monopalmitate (synonym: polysorbate 40)

Polyoxyethylene (20) sorbitan monostearate (synonym: polysorbate 60)

Polyoxyethylene (20) sorbitan tristearate (synonym: polysorbate 65)

Polyoxyethylene (20) sorbitan mono-oleate (synonym: polysorbate 80)

Polyoxyethylene (8) stearate

Polyoxyethylene (40) stearate

Glyceric esters of fatty acids obtained froma soya oil oxydized under heat

Ghatti gum

Xanthan gum

Extract of quillaia

Lactylated fatty acid esters of glycerol and propylene glycol

Sorbitan monolaurate

Sorbitan mono-oleate

Dioctyl sodium sulphosuccinate

Ammonium phosphatides (synonym: emulsifier YN)